

Ерөнхийлөгч Томас С.Монсон

Адислалуудын тухай тунгаан бод

Тэнгэрлэг Эцэг маань бидний хэрэгцээг мэднэ, түүнээс тусламж хүссэн цагт Тэр тусалдаг

Хайрт ах, эгч нараа, 1963 оны 10-р сарын 4-нд би Арванхоёр Төлөөлөгчийн Чуулганы гишүүнээр дэмжигдсэнээс хойш 49 жил өнгөрч. Энэ бол урт хугацаа. Гэсэн хэдий ч Табернеклын индэр дээр зогсон анхны яриагаа өгснөөс хойш нэг их удаагүй юм шиг бас надад санагдаад байна.

1963 оны 10-р сарын 4-өөс хойш их ч зүйл өөрчлөгдөж. Дэлхийн түүхэн дэх их өвөрмөц цаг хугацаанд бид амьдарч байна. Бид ихээр адислагджээ. Гэвч заримдаа эргэн тойронд маань байгаа асуудал, нүглийг хүлцэнгүйгээр тэвчиж байгааг хараад сэтгэлээр унахгүй байхын аргагүй. Болох бүтэхгүй дээр анхаарлаа төвлөрүүлж байснаас, ганцхан алхам ухарч, бага мэт санагддаг, тэр болгон анзаарагдаад байдаггүй амьдралдаа хүлээн авсан адислалуудаа тоолоход бид илүү их аз жаргалтай болдгийг би анзаарсан юм.

Би сүүлийн 49 жилийг судлан нилээн хэдэн нээлт хийлээ. Нэгийг нь дурдвал, надад тохиолдож байсан тоо томшгүй олон зүйлээс

өнгөцхөн харахад ганц нь ч ер бусын байгаагүй юм шиг. Харин ч бүр эсрэгээрээ яг тохиолдож байх үедээ тэдгээр нь ихэнхдээ жирийн, заримдаа бүр хэт энгийн мэт санагдаж байсан байх юм. Гэсэн хэдий ч, эргээд харахад тэдгээр нь хүмүүсийн амьдралыг сайжруулж мөн адисалсан байдаг-тэр дундаа миний ч амьдралыг адислажээ. Та бүгд бас миний хийснийг хийгээд үзээсэй гэж би хүсч байна. Та бүгд амьдралаа эргэн харж, хүлээн авч байсан том, жижиг адислалуудаа хэрэг болгон санах гээд үз дээ.

Өнгөрүүлсэн амьдралаа эргэн харах явцад залбирлын хариу ирдэг гэдэг мэдлэг маань дахин дахин нотлогдож байсан юм. Мормоны номны 2 Нифайд гардаг: “баясгалантай байж болохын тулд хүмүүн байх бөлгөө”¹ гэх үнэнийг бид бүгд мэднэ. Залбирлаараа бид Тэнгэрлэг Эцэгтэйгээ харьцаж болдог, Тэр бидний залбирлыг сонсож мөн хариулдаг гэдгийг мэдэх цагт энэ баяр баясгалан ирдэг гэдгийг би гэрчилж байна. Залбирлын хариунууд маань

яг одоо ч юмуу эсвэл яг хүссэн үед маань ирэхгүй байж магад, гэхдээ л эрт орой хэзээ нэгэн цагт заавал *ирнэ* биднийг төгс хайрлаж, жаргалтай байхыг хүсдэг Тэнгэрлэг Эцэг хариултыг маань өгөх л болно. “Чи даруу бай; тэгвэл чиний Бурхан Их Эзэн чамайг гараас чинь хөтөлж мөн залбирлуудад чинь чамд хариу өгөх болно”² гэж Тэр амласан шүү дээ.

Надад олдсон цагийг ашиглан би та нартай залбирлууд хариулагдаж байсан талаар хэдхэн туршлага хуваалцаж, эргээд харахад тэдгээр нь намайг болон бусдын амьдралыг хэрхэн адислаж байсан талаар ярихаар шийдээд байна. Харин ингэхийн тулд өнгөрсөн он жилүүдийн турш өдөр болгон хөтөлж байсан өдрийн тэмдэглэлээсээ мартсан байсан зарим нэг мэдээллүүдийг олж авлаа.

1965 оны эхээр намайг Өмнөд Номхон Далайн бүс нутгийн гадасны чуулганууд болон бусад цуглаануудыг удирдуулахаар томилсон юм. Би дэлхийн тэр хэсэгт анх удаагаа л очиж байсан бөгөөд тэр үеийг хэзээ ч мартдаггүй. Тэрхүү томилолтын хугацаанд удирдагч, гишүүд, номлогч нартай уулзаж байхад ихэнх сүнслэг туршлагууд маань тохиож билээ.

Бямба, Ням гарагууд болох 2-р сарын 20, 21-нд бид Австралийн Бризбен хотод Бризбен Гадасны Чуулганыг хийхээр очоод байлаа. Бямба гарагийн цуглаан дээр би нэгэн Дүүргийн Ерөнхийлөгчтэй танилцав. Түүнтэй гар барих агшинд, түүнтэй ярилцаж, зөвлөгөө өгөх ёстой юм байна гэсэн хүчтэй мэдрэмж надад төрөв. Түүнтэй уулзахын тулд би түүнд маргааш

өглөөний цуглаанд надтай нэгдэхийг санал болгосон юм.

Ням гарагийн цуглаан дуусахад бид хоёрт сууж ярилцах боломж олдлоо. Дүүргийн Ерөнхийлөгчийн олон хариуцлагынх нь талаар нилээн ярилцлаа. Тэгж байтал надад номлолын ажил, тэр дундаа тэр удирдагч, гишүүдтэйгээ хамтран өөрсдийн нутагт үйлчилж байгаа номлогч нартаа хэрхэн тусалж болох талаар тодорхой хэдэн зөвлөмж өгөх ёстой юм шиг санагдаад явчихав. Тэр ерөнхийлөгч яг энэ тал дээр яах ёстойгоо мэдэхийн тулд залбирч байсныг би хожим нь мэдсэн юм. Надтай ярилцах завшаан нь түүний залбирлын хариу байсан гэдэг онцгой гэрчлэлийг тэрээр олж авчээ. Өнгөцхөн харахад тэр уулзалт жирийн л нэг уулзалт байсан боловч, уг хэрэгтэй тэр уулзалт тэр дүүргийн ерөнхийлөгч, түүний ажил болон гишүүдэд туслахуйц, номлогч нарт нь амжилт авчрахуйц Сүнсээр удирдуулсан нэгэн байсан гэдэгт би огт эргэлздэггүй.

Ах эгч нараа, бид Сүнсний удирдамжийг дуулгавартай дагасан цагт Их Эзэний зорилгууд биелж байдаг. Бидэнд ирсэн мэдрэмж, өдөөлтүүдийг дагах тусам Их Эзэн бидэнд итгэж өөрийн ажлаа даатган өгөх болно.

Ирсэн өдөөлтийг хойш нь тавилгүй дагах ёстойг сурсан талаараа би өмнө өгсөн ярианууд дээрээ хэлж байсан. Нилээн хэдэн жилийн өмнө, хуучин Дезерет спорт цогцолборын усан санд сэлж байхад их сургуулийн эмнэлэгт хэвтэж байгаа, ясны хавдрыг нь авах хагалгааны дараа хөл нь мэдээгүй болсон сайн найз дээрээ очих ёстой юм байна гэсэн мэдрэмж надад төрсөн юм. Тэр даруй би уснаас гарч, хувцасаа өмсөөд, найз руугаа яаран гарлаа.

Өрөөнд нь ороход, тэр өрөөндөө байсангүй. Асууж сураглаж байж, найз маань физик эмчилгээнд ашигладаг эмнэлгийн усан санд байгаа гэдгийг олж мэдэв. Тэр үнэхээр тэнд байлаа. Тэрээр тэргэнцэр дээр суун усан санд очоод, тэнд

ганцаарханаа байхад нь би түүнийг олсон юм. Тэрээр усан сангийн нөгөө талд, гүн устай хэсгийн дэргэд очсон байв. Түүнийг дуудахад тэр надтай гар барих гэж тэргэнцэрээрээ хажууд минь ирсэн. Бид олон янзын юм ярьж цагаа сайхан өнгөрөөсний эцэст би түүнийг өрөөнд нь аваачаад, адислал өгч билээ.

Хожим найз минь надад тэр өдөр маш их сэтгэлээр унасан байсан бөгөөд амиа хорлохоор шийдээд байснаа ярьсан юм. Зовлонгоос ангижрахыг хүсэн залбирсан боловч, хариу нь ирэхгүй юм шиг түүнд санагджээ. Усан санд очиж тэргэнцэртэйгээ хамгийн гүн хэсэг рүү орж зовлонгоосоо нэг мөсөн салахаар шийдээд тийшээ явсан байна. Яг тэр эгзэгтэй мөчид би тэнд очсон нь дээрээс ирсэн өдөөлт байсан гэдэгт би огт эргэлздэггүй.

Найз маань олон жилийн турш аз жаргал, баяр талархалаар дүүрэн амьд явсан юм. Тэр нэгэн өдөр усан санд Их Эзэний мутар дахь зэмсэг болж чадсандаа би хичнээн сэтгэл хангалуун явдаг гээч.

Өөр нэг болсон явдлыг дурдая. Нэг өдөр Монсон эгч бид хоёр найзынхаасаа гараад гэр рүүгээ явж байтал, нилээн хол, өөр хотод амьдардаг, урьд нь манай тойрогт явж байсан нэгэн настай эгч дээр оч гэсэн мэдрэмж надад төрсөн юм. Түүнийг Зелла Томас гэдэг байсан. Тэр үед тэрээр өндөр настангуудыг асрах төвд амьдарч байсан юм. Тэр үдэш түүн дээр ороход тэрээр орон дээрээ их сульдсан шинжтэй гэхдээ тайван хэвтэж байв.

Зелла сохроод удаж байсан боловч биднийг дуугаар минь шууд таньж билээ. Намайг түүнийг адислахыг хүсэж, Их Эзэн түүнийг аваачихыг хүсэж байвал үхэхэд бэлэн байгаагаа нэмж хэлсэн юм. Тэр өрөөнд гайхалтай сайхан, амар амгалан мэдрэгдэж, бид бүгдээрээ түүнийг энд удахгүй гэдгийг мэдэцгээсэн юм. Зелла гарыг маань атган байж намайг түүн дээр ирж адислаасай гэж чин сэтгэлээсээ гуйж байснаа хэлж билээ. Тэнгэрлэг

Эцэгээс шууд удирдамж аван түүн дээр ирснээ хэлээд духан дээр нь үнсэхдээ түүнтэй энэ дэлхийд дахин уулзахгүй гэдгээ мэдэрсэн юм. Үнэхээр дараагийн өдөр нь тэр нас барж билээ. Сайхан сэтгэлт Зелла даа тайтгарал болон амар амгаланг мэдрүүлсэнээр түүнд болон өөртөө адислал авчирсан юм.

Бусдын амьдралд адислал болох боломж ихэнхдээ санаандгүй байхад ирдэг. 1983–84 оны нэг их хүйтэн хагас сайны орой Монсон эгч бид хоёр Ютагийн Мидвэй-ийн уулархаг нутагт очихоор гарсан юм. Бид тэнд нэг байшинтай бөгөөд тэр орой гадаа хасах 31 хэмийн хүйтэн байсан учир байшингаа шалгахар явцгааж байгаа нь тэр юм. Тэнд очоод бүх юм хэвийн байсан тул тэр оройдоо буцаж Солт Лейк орохоор шийдэж билээ. Хурдны зам дээр гараад удаагүй байтал машин маань унтраад зогсчихлоо. Их хэцүү байсан шүү. Би тэр үед даарсан шиг урьд өмнө нь хэзээ ч тэглээ их даарч байгаагүй юм шиг санагдсан.

Хажуугаар машинууд сүнгэнэнэ. Дуртай дургүй бид хоёр ойролцоох хот руу алхаж эхлэв. Аз болоход бидний хажууд нэг машин зогсож дотор нь сууж явсан залуу бид хоёрт туслахаар болов. Эцэст нь бид машины маань дизель шатахуун хүйтнээс болж өтгөрсөн учир цааш машинаараа явах ямар ч аргагүйг олж мэдсэн. Сайхан сэтгэлт нөгөөх залуу бид хоёрыг Мидвэйд дахь байшинд минь хүргэж өгч билээ. Би түүнд төвөг удсан учир хэдэн төгрөг өгөх гэсэн боловч тэр авсангүй. Тэр өөрийгөө скаут учир аливаа сайн зүйл хийх ёстой гэж байв. Тэгэхэд нь би түүнд өөрийгөө танилцуулж, тэр бидэнд үйлчилсэндээ баяртай байгаагаа хэлсэн юм. Миний бодсоноор тэр номлолд явах насных байсан тул би түүнээс ийм төлөвлөгөөтэй байгаа эсэхийг асуулаа. Тэр яг яах ёстойгоо арай шийдэж амжаагүй байна гэж хариулсан юм.

Дараагийн нэг дэхь өдөр нь би тэр залууд захиа бичиж, гаргасан сайхан сэтгэлд нь талархсанаа

дахин илэрхийлсэн юм. Тэр захиандаа би түүнийг бүрэн цагийн номлогч болохыг урьж урмын хэдэн үг бичиж билээ. Номлолын ажлын талаар гардаг бүлгүүдийг нь тэмдэглэсэн өөрийн номноос нэгийг бас түүнд явуулав.

Ойролцоогоор долоо хоног өнгөрсний дараа тэр залуугийн ээж нь над руу залгасан юм. Тэрээр хүүгээ маш сайн хүн болохыг хэлээд хүүгийнх нь амьдралд тохиолдсон хэдэн зүйлээс болоод түүний номлолд үйлчлэх хүсэл нь буурсан талаар ярилаа. Түүний зүрх сэтгэлийг өөрчлөхийг хүсэн нөхөртэйгээ нийлэн мацаг барин залбирснаа ч тэр хэлэв. Тэд түүний нэрийг Юта мужийн Прово хотын Ариун Сүмийн залбирлын хайрцагт бас хийсэн байна. Хэзээ нэгэн цагт, ямар нэгэн зүйл түүний зүрхийг зөөлрүүлж, номлолд явж Их Эзэндээ үйлчлэх хүсэл түүнд эргэн төрөх байх гэж тэр хоёр найдаж байжээ. Тэр нэгэн хүйтэн үдэш тохиолдсон явдал тэдний залбирлынх нь хариу байж гэдгийг тэр эх надад хэлсэн юм. Би санал нэг байсаан.

Хэдэн сарын дараа, бас хэдэн захиа солилцсоны эцэст тэр залууг Канадын Ванкувер Номлолд гаргаж өгөхдөө Монсон эгч бид хоёр туйлын их баяртай байж билээ.

Тэрхүү хүйтэн тачигнасан 12 сарын үдэш бид таарсан нь тохиолдлын хэрэг үү? Үгүй гэж би баттай хэлнэ. Бүр эсрэгээрээ, бид таарсан нь эцэг эх хоёрынх нь хүүгээ гэсэн чин сэтгэлийн залбирлын хариу байсан гэдэгт би итгэдэг.

Дахин хэлэхэд ах эгч нараа, Тэнгэрлэг Эцэг маань бидний хэрэгцээг мэднэ, түүнээс тусламж хүссэн цагт Тэр тусалдаг. Биднийг зовоож буй зүйлс Түүний хувьд хэзээ ч үл ялих, чухал биш байдаггүй. Бидний амьдралын мөч бүхэнд Их Эзэн минь байдаг.

Хэдэн зуун хүнд нөлөөлсөн саяхан болсон нэгэн явдлыг хуваалцсанаар би яриагаа төгсгөө гэж бодлоо. Тавхан сарын өмнө Канзас хотын Ариун Сүмийн нээлтийг

тэмдэглэж байхад болсон явдал л даа. Бидний амьдралд өдөр тутам болоод л өнгөрдөг явдлууд шиг тэр үед бүх зүйл болдгоороо болоод л өнгөрсөн юм шиг санагдаж билээ. Харин хожим нь Ариун Сүмийг онцгойлон адислахыг тэмдэглэн урд өдөр нь болдог урлагийн үзүүлбэр нь тийм ч ердийн нөхцөл байдалд болчихоогүй юм байна гэдгийг би олж мэдсэн юм. Их гайхалтай юм болсон байна лээ.

Ариун Сүмийн нээлтэнд зориулан бэлддэг урлагийн тоглолтыг Канзас хотын Ариун Сүмийн Дүүргийн залуус өөр өөрсдийн салбартаа бэлдэцгээжээ. Хэн, хэзээ, хаанаас гарч ирэх, хаана зогсох, хоорондох зай нь ямар байх, тоглолтын дараа хаашаа гарах зэрэг маш олон зүйлийг туршиж үзэх төлөвлөгөөтэй хагас сайны өглөө хотын захиргааны байранд түрээсэлсэн том өрөөнд бүгдээрээ цугларсан байна. Оройноос өмнө тус тусдаа бэлдсэн хэсгүүдийг нэгэн цогц, мэргэжлийн түвшинд хийгдсэн үзүүлбэр болгохын тулд маш олон нарийн деталийг тэд сурах ёстой байжээ.

Гэтэл нэгэн том асуудал гарав. Тэдний бэлдсэн үзүүлбэр Жамботрон хэмээн нэрлэгддэг томоос том дэлгэцэн дээр гаргах урьдчилан бичсэн видео хөтөлбөрийн дагуу явах ёстой байж л дээ. Тэдгээр бичсэн хэсгүүд нь үзүүлбэр амжилттай болоход амин чухал байсан байна. Тэдгээр нь бүх үзүүлбэрийг хооронд нь уялдуулж өгөхөөс гадна, дараагийн үйлдлийг ч тайлбарлах зорилготой байж. Тэр видео бичлэгүүд тэдний бэлдсэн хөтөлбөрийн үндсэн хэсэг нь байсан юм. Гэтэл Жамботрон нь ажилахаа больчихож.

Асуудлыг шийдэх гэж техникийн ажилтнууд хичээж байх хооронд бэлтгэл хийх үнэт цаг нь алдагдаж байсан хэдий ч хэдэн зуун залуус тэвчээртэй хүлээцгээж байжээ.

Тэрхүү хөтөлбөрийг зохиож, удирдан явуулсан Сьюзан Күүпэр хожим, “Бид А төлөвлөгөөнөөсөө

Я-г хүртэл үзээд болохгүй л байсан. . . Тэгээд бид өөрсдөө юу ч хийж чадахгүйгээ мэдэцгээсэн, гэвч хамгийн агуу хүч болох 3000 залуус тэр доор биднийг хүлээж байсан юм. Бид доошоо буун, тэдэн дээр очиж юу болсныг тайлбарлан, тэдний итгэлд нь найдахаас өөр арга олодоогүй юм”³ гэж дурсаж билээ.

Үзэгчид орж ирэхээс цагийн өмнө тэр 3000 залуус хатуу шалан дээр өвдөг сөхрөн хамтдаа залбирчээ. Жамботроныг засах гэж оролдож байгаа тэд нарт юу хийхийг нь хэлж өгөөч гэж тэд гуйсан байна; тэд бас цаг байгаагүй учраас тэдний хийж чадаагүй бүхэнд нь туслахыг Тэнгэрлэг Эцэгээсээ гуйцгаажээ.

Үүний талаар бичсэн нэгэн, “Тэр бол залуусын хэзээ ч мартаггүй залбирал байсан юм. Хатуу шалан дээр өвдөглөснөөс болж мэдэрсэн өвчнөө биш харин тэр үед мэдэрсэн маш хүчтэй Сүнснийг тэд мартаж чадахгүй”⁴ гэж хэлсэн юм.

Удаагүй байтал нэг техникч ирэн асуудлыг олж, Жамботроныг заслаа гэж тэдэнд хэлсэн байна. Тэр азаар асуудлыг шийдлээ гэсэн боловч залуус яг юу болсныг илүү мэдэж байсан юм.

Бид хотын захиргааны байранд тэр үдэш очихдоо өдөр нь тэдэнд тулгарсан асуудлын талаар юу ч мэдээгүй байсан. Хэзээ хойно тэр талаар мэдсэн юм. Харин бидний үзсэн тэр хөтөлбөр миний мэдэхийн хамгийн гайхалтай, мэргэжлийн өндөр түвшинд хийгдсэн хөтөлбөр байсан. Залуусаас гарч буй агуу болон хүчтэй сүнснийг тэнд очсон хүн бүр мэдэрсэн билээ. Тэд хаанаас гарч ирэх, хаана зогсох, бусадтайгаа хэрхэн хамтран ажилахаа сайн мэдэцгээж байх шиг харагдсан. Тэдэнд бараг бэлтгэл хийх цаг байгаагүй, мөн үзүүлбэрийн ихэнх хэсгийг хамтдаа бэлдээгүй байсныг дуулаад миний гайхсаныг яанаа. Хэн ч бэлтгэл муутай байсныг нь анзаараагүй. Их Эзэн үнэхээр тэдэнд тусалжээ.

Их Эзэн өөрийн хаант улсынхаа бүх л хэсгийг захиран зохицуулж

байгаа хирнээ ганц хүнд - ганц үзүүлбэр хийж, ганц Жамботрон засах-ганцхан хувь хүнд чиглэсэн өдөөлтийг өгдөгийг хараад би гайхахгүй байж үл чадна. Тэр ингэж чаддаг мөн хийдэг гэдэг нь надад гэрчлэл болдог юм.

Ах эгч нараа, Их Эзэн бид бүхний амьдралд байгаа. Тэр бидэнд хайртай. Биднийг адислахыг тэр хүсдэг. Тусламж хүсэн Түүнд хандаасай гэж Тэр хүсдэг. Тэр биднийг удирдан чиглүүлдэг. Биднийг залбирлыг сонсож мөн хариулахад нь, бид Түүний бидэнд өгөхийг хүсэж буй тэрхүү аз жаргалыг олж авдаг юм. Бид Түүнээс ирдэг адислал болгоныг таньж, харж чаддаг байгаасай хэмээн би бидний Аврагч Есүс Христийн нэрээр залбирч байна, Амен.

ЭШЛЭЛҮҮД

1. 2 Нифай 2:25–г үзнэ үү.
2. Сургаал ба Гэрээ 112:10–г үзнэ үү.
3. Сюзан Күүпер, Моүрийн Проктор, “Nothing’s Too Hard for the Lord: The Kansas City Cultural Celebration,” *Meridian Magazine*, 2012 оны 5-р сарын 9, ldsmag.com.
4. Проктор, *Meridian Magazine*, 2012 оны 5 сарын 9.

Бидэнд зориулсан сургаал

“Бидэнд зориулсан сургаал”-ыг Санваартны анги болон Нийгмийн Халамжийн бүлэгт сарын дөрөвдэх бүтэн сайн өдөр заана. Хичээл бүрийг хамгийн сүүлийн ерөнхий чуулган дээр хэлсэн үгсээр бэлтгэж болно (доорх хүснэгтийг үз). Гадас болон дүүргийн ерөнхийлөгч нар ашиглах материалаа сонгох буюу бишоп болон салбарын ерөнхийлөгч нарт сонгохыг даалгаж болно. Удирдагч нар, Мелкизедек Санваартан ах нар болон Нийгмийн Халамжийн бүлгийн эгч нар ням гарагт ижил хичээл үзэхэд анхаарах хэрэгтэй.

Дөрөвдэх ням гарагийн хичээлд ирж буй хүмүүсийг сүүлд гарсан чуулганы сэтгүүлийг авчирч судлахыг урамшуулна.

Хэлсэн үгнээс хичээлд бэлтгэх зөвлөмж

Хичээлийг судалж, заахад Ариун Сүнс тантай хамт байж болохын тулд залбир. Та өөр

материал ашиглан хичээлээ бэлдэхийг хүсч болох ч чуулган дээр хэлсэн үг нь батлагдсан хөтөлбөр юм. Таны үүрэг бол Сүмийн хамгийн сүүлийн ерөнхий чуулган дээр заагдсан сайн мэдээг сурч, түүний дагуу амьдрахад нь бусдад туслах явдал юм.

Материалаа давтан уншиж, ангийн гишүүдийн хэрэгцээнд тохирох зарчмууд болон сургаалыг эрж хай. Түүнчлэн эдгээр үнэнийг заахад тань туслах түүхүүд, судрын эшлэлүүд болон өгүүлэмжийг хэлсэн үгнүүдээс хай.

Зарчмууд болон сургаалыг яаж заахаа тоймло. Ангийн гишүүдэд туслах асуултуудыг асуу:

- Хэлсэн үгнүүдээс зарчим болон сургаалыг хай.
- Тэдгээрийн утгыг тунгаан бод.
- Ойлголт, санаа бодол, туршлага болон гэрчлэлээ хуваалц.
- Эдгээр зарчмууд болон сургаалыг тэдний амьдралтай холбо.

САР БҮРИЙН ЗААХ ЁСТОЙ ХИЧЭЭЛҮҮД	ДӨРӨВДЭХ НЯМ ГАРАГИЙН ХИЧЭЭЛИЙН МАТЕРИАЛУУД
2012 оны 10-р сар –2013 оны 4-р сар	2012 оны 10-р сарын ерөнхий чуулган дээр хэлсэн үгс*
2013 оны 4-р сар –2013 оны 10-р сар	2013 оны 4-р сарын ерөнхий чуулган дээр хэлсэн үгс*

* 4-р сар болон 10-р сарын дөрөвдэх ням гарагийн хичээлдээ хамгийн сүүлийн ерөнхий чуулган эсвэл өмнөх чуулган дээр хэлсэн үгнээс сонгож болно. Эдгээр хэлсэн үгийг conference.lds.org хаягаар олон хэлээр унших боломжтой.

Тэргүүн Зөвлөлийн Хоёрдугаар Зөвлөх

Ерөнхийлөгч Диетер Ф.Угдорф

Харуусал ба шийдвэрүүдийн талаар

Энэ материалыг залбирч судлан гэрт нь очиж заадаг эгч нартайгаа аль болох ойлгомжтойгоор ярилиц. Эгч нарыг хүчирхэгжүүлэх болон Нийгмийн Халамжийн Бүлэг өөрийн тань амьдралд идэвхтэй үүрэг гүйцэтгэхэд туслах асуултуудыг асуу. Нэмэлт мэдээллийг reliefsociety.lds.org-аас үзнэ үү.

Харууслын талаар

Ерөнхийлөгч Монсон бид танд хайртай. Шинэ ариун сүмүүдийг барих болон номлогчийн үйлчлэлийн талаар илчлэгдсэн мөн түүхэн мэдэгдлийг өгсөнд тань баярлалаа. Үүгээр дамжуулан бидэнд мөн ирээдүйн олон үе удамд аугаа их адислалууд ирэх болно.

Ах, эгч, хүндэт найз нараа! Бид бүгдээрээ мөнх бус. Энэ нь хэний ч гайхалыг төрүүлэхгүй байх гэж би найдаж байна.

Бид дэлхий дээр нэг их удаан амьдрахгүй. Дэлхий дээр бид үнэт хэдэн жилийг өнгөрөөдөг ч, мөнх амьдралтай харьцуулахад энэ нь нүд ирмэх шиг л богинохон.

Тэгээд бид энэ амьдралаас хагачан оддог. Бидний сүнс “[Өөрсдөд

нь] амьдралыг өгсөн Бурханд, гэртээ аваачигддаг.”¹ Бид махбодоо орхин, энэ дэлхийн эд юмсаа ардаа үлдээж амьдралынхаа дараагийн орчинд шижин ордог билээ.

Залуу байхдаа бид мөнх амьдрах юм шиг л боддог. Бидэнд бидний амьдралын өдрүүд хязгааргүй юм шиг, ирээдүй маань дуусашгүй үргэлжлэх зам шиг санагддаг.

Харин нас ахих тусам, бид өнгөрсөн үеэ эргэн дурсаж, тэрхүү зам ямар богинохон байсныг мөн тэр жилүүд ямар хурдан өнгөрсөнийг гайхдаг. Тэгээд бид гаргасан сонголтуудаа, хийсэн зүйлсээ тунгаан бодож эхэлдэг. Энэхүү явцад бидний санаа сэтгэлд дулааныг, зүрхэнд баяр баясгаланг өгсөн мөчүүдийг дурсан санадаг. Бид бас

харамсаж явдаг эргэж очоод өөрчилчих юмсан гэсэн тэдгээр зүйлээ эргэн санадаг билээ.

Эдгэршгүй өвчтэй хүмүүсийг асардаг нэгэн сувилагч энэ амьдралаас одох гэж буй өвчтөнүүдээсээ нэгэн энгийн асуултыг асуудаг байжээ.

Тэрээр “Танд харамсдаг зүйлс бий юу?” хэмээн асууна.²

Мөнх бусын эцсийн өдөрт тулан очиход бодол санаа маань тодорхой болж, ухаарал мөн алсын хараа нээгдэнэ. Тэдгээр хүмүүсээс харамсаж явдаг зүйлсийнх нь талаар асуухад тэд зүрх сэтгэлээ нээцгээжээ. Цаг хугацааг эргүүлж чаддагсан бол тэд юуг өөрчлөх байсан талаараа бодож эхэлсэн байна.

Тэдний хэлснийг бодох тоолонд, дагах л юм бол Есүс Христийн сургаалын үндсэн зарчмууд үнэхээр бидний амьдралыг сайн сайхан руу хөтлөх юм байна гэдэг нь улам тодорхой болж байсан юм.

Сургаалын зарчмуудад учир битүүлэг зүйлс нэгээхэн ч байхгүй. Бид тэдгээрийг судраас суралцаж, Ням гарагийн хичээл дээр бие биетэйгээ ярилцаж, өгч байгаа яриануудаас олон удаа сонсож байсан. Энэхүү тэнгэрлэг зарчим болон жишгүүд нь энгийн бөгөөд ойлгомжтой; тэд гайхалтай, төгс, мөн агуу хүчтэй; бас бидэнд ирээдүйд харамсах зүйлс хийхгүй байхад тусалдаг.

Хайртай хүмүүстэйгээ илүү их цагийг өнгөрөөх минь яав дас

Хоногоо хүлээж буй өвчтөнүүд хайртай хүмүүстэйгээ илүү их цаг өнгөрөөгөөгүйдээ харамсаж байсан нь нийтлэг байсан юм.

“Амьдралынхаа хамаг цагийг [өдөр тутмын] ажил дээрээ

өнгөрүүлсэндээ маш их харамсдаг”³ гэх үгсийг дэлхий нийтээрээ, тэр дотроо эрчүүд илүү ихээр хэддэг юм. Маш олон хүн гэр бүлийнхэн, найз нөхөдтэйгөө хамт байсан сайхан дурсамжуудыг бүтээх боломжоо алдсан байдаг. Өөрсөддөө хамгийн чухал тэдгээр хүмүүстэйгээ гүн гүнзгий холбоог байгуулж чадаагүй байдаг юм.

Бид ихэвчлэн маш завгүй байдаг нь үнэн биз дээ? Тэр ч бүү хэл бид завгүй байдлаа хүндэтгэлийн хэргэм мэт зүүж, завгүй байх нь амжилт, илүү сайхан амьдралын бэлэг тэмдэг хэмээн үздэг нь үнэхээр харамсмаар.

Энэ тийм гэж үү?

Бидний Их Эзэн мөн Жишээ Үзүүлэгч Есүс Христ, Түүний Иеру-салим болон Гаалийн хүмүүсийн дунд өнгөрүүлсэн богинохон амьдралынх нь талаар би боддог юм. Би Түүнийг хурлаас хурал руу гүйж байгаагаар эсвэл яаралтай зүйлүүдээ амжуулах гэж сандарч байгаагаар төсөөлөх гэж оролддог.

Ёстой болдоггүй юм.

Харин би нигүүлсэнгүй, энэрэнгүй Бурханы Хүү өдөр болгон зорилготойгоор амьдарч буйг хардаг. Тэрээр эргэн тойрныхоо хүмүүстэй харьцахад, тэд чухал, хайрлагддаг болохоо мэдэрдэг байсан юм. Тэр уулзсан хүн болгоныхоо хязгааргүй үнэ цэнийг мэддэг байсан. Тэр тэднийг адисалж, тэдэнд тохинуулж байлаа. Тэр тэднийг өргөж мөн эдгээж байсан. Өөрийн цаг заваа тэдэнд нандин бэлэг болгон барьсан юм.

Өнөө үед бусадтай хамт байгаа мэт дүр эсгэх нь хялбархан болж. Компьютерийн товчлуурын хэдхэн даралтаар бид хэдэн мянган “найз” нартайгаа нэгнийх нь ч царайг харалгүйгээр “холбогдох” нь олонтоо. Технологи нь гайхалтай зүйл байж болно. Хайртай хүмүүсийнхээ ойр байх боломжгүй үед их тус болдог. Эхнэр бид хоёр хайрт гэр бүлээсээ хол амьдардаг. Тийм болохоор энэ нь ямар байдгийг мэднэ. Гэхдээ интернет дээр инээдтэй сонирхолтой зураг тавьж, ямар ч ач холбогдолгүй зүйлс бие бие рүүгээ илгээж эсвэл

тэдэнд өөр интернетийн сайт санал болгосноор гэр бүл, найз нөхөдтэйгээ холбогдохлоо гэж үздэг болж байгаа нь бид буруу хөгжөөд байна уу даа гэсэн бодлыг төрүүлнэ.

Хааяа нэг ингэх хэрэг гарах л байх, гэхдээ бид үүнд хэр их цаг хугацаа зарцуулаад байна аа? Бидэнд үнэхээр чухал хүмүүстэй цаг гаргаж, тэдэнтэйгээ хамт байхын тулд хичээхгүй юм бол хожим нэг өдөр харамсах болно шүү дээ.

Бүгдээрээ хайртай хүмүүстэйгээ хамтдаа байж, өгөөжтэй цагийг тэдэнтэй өнгөрөөж, үнэт дурсамжуудыг бий болгох арга олцгооё.

Өөрийн чадвараа бүрэн дайчлах маань ч яав даа

Хүмүүс бас хүсэж байсан шигээ эсвэл болох ёстой байсан шигээ хүн болж чадаагүйдээ харамсдаг байна. Тэд амьдралаа эргэн харахад өөрсдийн чадвараа бүрэн дайчлаагүй, хийж болох байсан олон зүйлийг хийгээгүй байснаа ухаардаг.

Өөрсдийнхөө мэргэжилд амжилт гаргах талаар би энд яриагүй байна. Энэ амжилт нь хичнээн агуу байсан ч биднийг хүлээж буй тэрхүү агуу мөнхийн аянд ганцхан алхам төдий л юм.

Харин би Бурханы хүсэж байгаа шиг тийм хүн болох талаар ярьж байна.

Нэгэн яруу найрагч бид энэ дэлхийд өмнөх амьдралаас “алдар суун үүлийг мөшгөн”⁴ ирсэн хэмээн хэлсэн.

Тэнгэрлэг Эцэг маань бидний жинхэнэ чадавхийг мэднэ. Тэр бидний өөрсдийнхөө тухай мэдэхгүй тэр зүйлүүдийг мэддэг. Тэр биднийг энд амьдрах хугацаандаа бүтээгдсэн зорилгоо биелүүлж, сайн сайхан амьдралаар амьдарсаар, Түүний дэргэд эргэж очихыг сануулж байдаг.

Тэгтэл бид яагаад агшин зуурын, чухал биш, өнгөцхөн зүйлст хамаг цаг зав, хүч чадлаа үрээд байдаг юм бэ? Ач холбогдолгүй, түр зуурын зүйлсийн араас хөөцөлдөхөө яагаад болихгүй байна вэ?

“Тэнгэрт эд баялгийг [өөрсөддөө]

хураа. Учир нь тэнд хивэн хорхой болоод зэв идэж сүйтгэдэггүй, хулгайч ч эвдэж ордоггүй, хулгайлдаггүй”⁵ гэдэг үгсийг дагах нь дээр биш гэж үү?

Үүнийг бид яаж хийх вэ? Аврагчийн жишээг дагаж, Түүний заасан зүйлсийг амьдралдаа хэрэгжүүлж, Бурхан мөн бусдыг чин сэтгэлээсээ хайрлаж байж үүнийг хийж чадна.

Бурханы шавь болох замдаа хөлөө зөөж ядан, байн байн цаг руугаа хяламхийн, алхам тутамдаа гомдолсноор үүнийг лав хийж чадахгүй.

Сургаалаар амьдрахдаа бид усанд хөлийнхөө хурууг дүрчихээд сэлээд ирлээ гэж хэддэг хөвгүүн мэт байж болохгүй. Бид Бурханы охид хөвгүүд учир илүү их зүйлийг хийх чадвартай. Гэхдээ хийхийг хүслээ гээд л энэ бүгд биелэхгүй. Бид ямар нэгэн зүйл хийх ёстой. Бид бүр Тэнгэрлэг Эцэгийн хүсэж байгаа шиг тийм хүмүүс болох ёстой.

Сургаалын талаарх гэрчлэлээ тунхаглах нь сайн хэрэг гэхдээ амьдрал маань дахин сэргээгдсэн сургаалын жишиг болж байвал бүүр ч сайн. Өөрсдийнхөө хийсэн гэрээнд үнэнч байхыг хүсэх нь сайн хэрэг. Гэхдээ, ариун гэрээндээ үнэнч байж, зөв зохистой амьдралаар амьдарч, аравны нэгээ төлж, бусад өргөлөө өргөж, Мэргэн Ухааны үгсийг сахьж, хэрэгцээтэй тэдэнд үйлчилж байвал бүүр сайн. Гэр бүлийн залбирал, судраас суралцах, гэр бүлээрээ эрүүл таатай үйлд ороцоход илүү их цаг гаргана хэмээн зарлах нь сайн хэрэг гэхдээ эдгээрийг тууштайгаар хийсэн цагт л бидний амьдралд тэнгэрлэг адислалууд ирнэ.

Бурханы шавь байна гэдэг нь аз жаргал, ариун зүйлсийг эрмэлзэхийг хэлдэг. Энэ нь биднийг хамгийн сайн, аз жаргалтай болгох зам юм.

Бүгдээрээ Аврагчийг дагаж, анхнаасаа ямар болохоор төлөвлөгдсөн байсан яг тийм хүн болохын төлөө хамгаа зориулах шийдвэрийг гаргацгаая. Бүгдээрээ Ариун Сүнсний өдөөлтийг сонсож, дуулгавартай дагацгаая. Ингэх юм бол бидэнд

байгаа гэж зүүдлээ ч үгүй тэдгээр зан чанаруудыг Тэнгэрлэг Эцэг маань бидэнд нээж өгнө. Тэрээр бидний өмнөх замыг гэрэлтүүлж, нууцлаг, бидэнд байгаа ч гэж таамаглахгүй байгаа тэдгээр авьяас чадваруудыг олж харах нүд өгөх болно.

Аз жаргал, ариун зүйлсийг олж авахын төлөө бид өөрсдийгөө хэдий чинээ дайчилна төдий чинээ хожим харамсах шалтгаан маань багасна. Аврагчийн ивээлд хэдий чинээ найдна төдий чинээ Тэнгэр дэх Эцэгийн хүсэж буй тэрхүү зам дээр байгаагаа бид мэдрэх болно.

Илүү аз жаргалтай байх минь яв дас

Удахгүй үхнэ гэдгээ мэдэж буй хүмүүсийн харамсдаг өөр нэгэн зүйлийг хэлэхэд та бүхэн гайхах байх. Тэд өөрсдийгөө илүү их аз жаргалтай байлгасан ч болоосой гэж хүсдэг юм.

Гэр бүлийн сайн сайхан байдал, хангалттай орлого, асуудлын маань төгсгөл нэг үгээр хэлэхэд биднийг аз жаргалтай болгох бүхэн энүүхэнд, булан тойроод л байгаа юм шиг санасаар хамаг амьдралаа өнгөрүүлдэг.

Гэвч нас ахих тусам өнгөрсөн үеэ эргэн харж, гаднах нөхцөл байдлууд тийм ч чухал бус, бидний жаргах, эсэхэд огт нөлөөлдөггүй юм байна гэдгийг ухаардаг.

Харин *бид нар* бол чухал.

Бид өөрсдөө л жаргах үгүйгээ шийдэцгээнэ.

Эцсийн эцэст бид нар л өөрсдийнхөө аз жаргалын эзэд шүү дээ.

Миний эхнэр Хэрриет бид хоёр дугуй унах их дуртай. Байгалийн гоо сайхныг бишрэн гадуур явах сайхан байдаг. Бидэнд дагах дуртай зам байдаг ч бид хэр их хол явж байгаагаа эсвэл бусдаас хэр их хурдалж байгаагаа нэг их анзаараад байдаггүй.

Гэсэн ч бид илүү өрсөлдөөнч байх ёстой юм шиг санагдах үе надад гардаг. Өөрсдийгөө жаахан л дайчилчихвал бид арай хурдан болж нэгэн шинэ өндөрлөгт хүрчих юм шиг санагддаг гэж би боддог. Заримдаа би энэ санаагаа

эхнэртэйгээ хуваалцаж том алдаа гарганаа.

Иймэрхүү маягийн санал гаргахад эхнэр маань ихэвчлэн эелдэг, тодорхой, шулуун шударга хариу өгдөг. Тэр инээгээд, “Диетер, энэ чинь уралдаан биш аялал шүү дээ. Үүнээсээ таашаал ав л даа” гэж хэлдэг.

100 хувь түүний зөв. Түүний хичнээн зөв болохыг би энд дурдаад ч яахав!

Заримдаа бид бариан дээрээ хамаг анхаарлаа хандуулчихаад аялалаасаа таашаал авахаа мартчихдаг. Аялалаа дуусгахын төлөө би эхнэртэйгээ дугуй унахаар явдаггүй. Түүнтэй хамт байхад маш амттай мөн гайхалтай байдаг учраас би түүнтэйгээ явдаг юм.

Таатай, баяр баясгалантай мөчүүдийг анзаарахгүй зөвхөн дуусахыг нь хүлээсээр байгаа нь мунхаг хэрэг бус уу?

Сүүлийн эгшиг замхарч алга болсны дараа л сайхан хөгжмөөс таашаал авахаар чих тавин сонсож эхэлдэггүй биз дээ? Үгүй. Бид хөгжмийн зохиолын ая эгшиг, айзам хэмнэл, хөг нот бүрийг нь алдалгүй сонсож байж таашаал авдаг.

Бид нар зөвхөн “амен” гэж хэлэхийн тулд эсвэл дуусгахын тулд залбирдаггүй биз дээ? Мэдээж үгүй. Бид Тэнгэрлэг Эцэгтэй ойрхон байж, Түүний Сүнснийг хүлээн авч, Түүний хайрыг мэдрэхийн тулд залбирдаг.

Бид аз жаргал маань үргэлж хажууханд байсныг үл анзааран ирээдүйд хаа нэгтэй байгаа аз жаргалаа хүлээн амьдрах ёсгүй юм шүү. Өнгөрсөн амьдралынхаа л сайн сайханд баясаг гэж бидэнд амьдрал заяагагүй. “Энэ бол Эзэний бүтээсэн өдөр . . . , үүнд хөгжилдөн цэнгэцгээ”⁶ хэмээн Дуулалд бичигдсэн байдаг.

Ах эгч нараа, бид ямар ч нөхцөл, ямар ч зовлон зүдгүүр эсвэл сорилтод байсан хамаагүй өдөр болгон ямар нэгэн гайхалтай, нандин зүйлс бидэнтэй тохиолддог юм шүү. Харж, талархалтай хүлээн авч чадах л юм бол биднийг баярлуулах зүйлс өдөр болгон болж байдаг юм.

Магадгүй бид нүдээрээ биш зүрх сэтгэлээрээ хайж эхлэх ёстой юм болов уу. Би нэгэн эшлэлд маш дуртай. “Зөвхөн зүрх сэтгэлээрээ л бид хамгийн тод томруун хардаг. Нүдэнд харагддаг чухал зүйл гэж нэгээхэн ч үгүй.”⁷

Бидэнд “бүхий л зүйлд талархах”⁸ хэрэгтэй хэмээн тушаасан билээ. Тиймээс амьдралын болж бүтэхгүй байгаа зүйлийг томруулан харж байснаас мэлмий мөн зүрх сэтгэлээрээ талархахуйц жижиг зүйлсийг бид *олж харах нь* дээр биш гэж үү?

Их Эзэн, “Мөн бүх зүйлийг талархалтайгаар хүлээн авдаг тэрээр алдар суут болгогдох болно; мөн энэ дэлхийн зүйлүүд, бүр зуу дахин, түүнд нэмэгдэх болно”⁹ гэж амласан байдаг.

Ах эгч нараа, Тэнгэрлэг Эцэгийн маань өгөөмөр адислалууд, Түүний энэрэлт авралын төлөвлөгөө, сэргээгдсэн сургаалын мөнхийн үнэнүүд болон энэ мөнх бус амьдралын аялал дахь олон гайхамшигийг хараад, “бидэнд баясах шалтгаан байхгүй гэж үү?”¹⁰

Тиймээс өөрсдийн байгаа байдлаасаа үл хамааран бүгдээрээ аз жаргалтай байхаар шийдэцгээе.

Шийдвэрүүдийн талаар

Нэг өдөр бид зайлшгүй алхмыг хийж, энэ мөнх бус амьдралаас дараагийн оршихуйд орно. Нэг өдөр бид амьдралаа эргэн харж, илүү оновчтой шийдвэр гаргаж, илүү сайхан амьдралтай байж, цаг заваа илүү ухаалгаар өнгөрөөх боломж бидэнд байсан болов уу гэж бодох болно.

Хожим хойно маш ихээр харамсахгүйн тулд одоо хэдэн шийдвэр гаргасан нь дээр байхаа. Тиймээс бүгдээрээ,

- Хайртай хүмүүстэйгээ илүү их цагийг хамтдаа өнгөрөөцгөөе.
- Бурханы хүсэж байгаа шиг тийм хүн болохыг чин сэтгэлээсээ хичээцгээе.
- Нөхцөл байдлаасаа үл шалтгаалан аз жаргалыг олцгооё.

Бид өнөөдөр Аврагчийг дагавал маргааш аливаа зүйлд харамсахгүй байж чадна гэдгийг би гэрчилж байна. Хэрэв бид алдаа гаргаж гэм нүгэл үйлдсэн бол — хэрэв бид хийсэн сонголтондоо харамсаж байвал — бидэнд уучлагдаж болох Христийн Цагаатгалын ариун нандин бэлэг байгаа билээ. Бид цаг хугацаагаар аялан өнгөрсөнд очиж, өнгөрсөнийг өөрчилж чадахгүй ч бид гэм нүгэлээ наминчилж чадна. Аврагч бидний харууслын нулимсыг арчиж,¹¹ бидний гэм нүглийн ачааг авч хаях болно¹². Түүний Цагаатгал бидэнд өнгөрсөнөө орхин, цэвэр гартай, ариун зүрхтэйгээр урагшилж¹³ илүү сайн сайхныг хийж, мөн илүү сайн хүн болох зориг өгдөг.

Тиймээ, энэ амьдрал нүд ирмэх зуур л өнгөрөн одож байна.

Бидний өдөр хоногууд маш хурднаар богиносож байна. Хэдий тийм боловч, бидний сүнс үхэхгүй, нэг өдөр бидний дахин амилсан махбодтой нэгдэж мөнхийн алдар сууг хүлээн авах болно. Нигүүлсэнгүй Христээр бид бүгдээрээ мөнхөд дахин амьдрах болно. Бидэнд Аврагч, Гэтэлгэгч байдаг учир бид хэзээ нэгэн өдөр “үхлийн гашуун нь Христээр залгигдсан юм”¹⁴ хэмээх үгсийг ойлгож мөн баясах юм.

Бурханы охид хөвгүүд болох тэнгэрлэг үүргээ биелүүлэх зам маань мөнхийн юм. Ах эгч, хүндэт найз нараа, бид энэ мөнхийн замаар *өнөөдөр* алхаж эхлэх хэрэгтэй. Нэг ч өдрийг бид алдаж болохгүй. Амьдрал гэж юу байдгийг амьдралынхаа эцсийн өдөр биш яг одоо мэдээсэй гэж би залбирч байна. Есүс Христийн нэрээр, амен.

ТЭМДЭГЛЭЛ

1. Алма 40:11.
2. Сузи Стайнэрийн “Үхлийн хамгийн том таван гэмшил,” *Хамгаалагч*, 2. 1, 2012, www.guardian.co.uk/lifeandstyle/2012/feb/01/top-five-regrets-of-the-dying.
3. Бронь Уэр, Стайнэрт, “Үхлийн хамгийн том таван Гэмшилүүд.”
4. “Магтаал: Хүүхэд Насны дурсамжаас мөнх бусын сануулга,” *Вэллим Бордсвортын шүлгийн бүтэн боть* (1924), 359.
5. Матай 6:20.
6. Дуулал 118:24.
7. Антони де Гэгэнтэн-Экспери, *Жижиг-хэн хан Хүү*, орчуулсан. Ричард Ховард (2000), 63.
8. Мозая 26:39; мөн Сургаал ба Гэрээ 59:7 үзнэ үү.
9. Сургаал ба Гэрээ 78:19.
10. Алма 26:35.
11. Илчлэлт 7:17.
12. Матай 11:38–30-г үзнэ үү.
13. Дуулал 24:4-г үзнэ үү.
14. Мозая 16:8; мөн 1 Коринт 15:54-г үзнэ үү.

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Бүх эрх хамгаалагдсан. АНУ-д хэвлэв. Англи эхийн зөвшөөрөл: 6/11. Орчуулгын зөвшөөрөл: 6/11. *Visiting Teaching Message, November 2012* -ын орчуулга. Mongolian. 10371 363